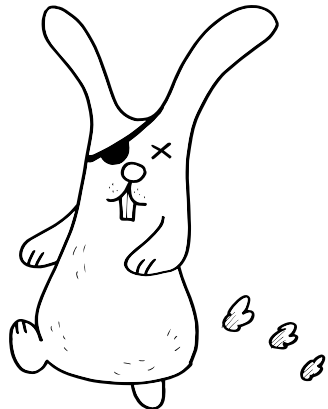

SISÄLLYSLUETTELO

FRITZ-MATO	5
PALJON PORUA HÄMÄHÄKEISTÄ.....	23
MIELIPUOLISET JOULUMYYJÄISET	47
KATASTROFAALINEN JOULUNÄYTELMÄ	61

ELIPÄ KERRAN KESKIAJALLA TYTTÖ,
JOKA HALUSI HOVINARRIKSI...

FRITZ-MATO

-Tuo on todella ällöttävää, Hobbard sanoi.

Rebecca leikki suosikkimatonsa kanssa. Hän makasi karhunta-
taljamatolla ja mato kiemurteli
tytön sormien välissä.

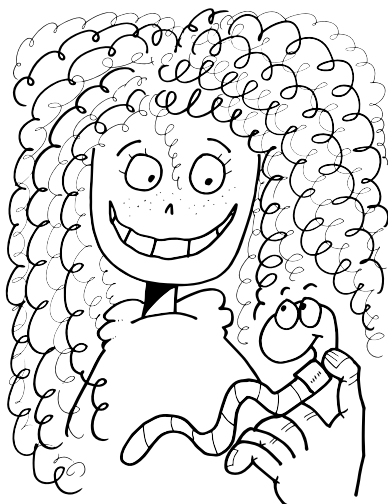
– Hän on minun lemmikkini, Rebecca selitti.

– Sinulla ei voi olla matoa lemmikkinä, Hobbard totesi.

– Madot ovat ällöttäviä.

– Madot ovat mitä parhaimpia lemmikkejä, Rebecca vakuutti.

– Hänen nimensä on Fritz.

Hobbard istui penkillä ja tutki puuhevosiaan, leluritareitaan ja palikkalinnaansa.

– Miksi sinulla ei voi olla normaaleja lemmikkejä, kuten kaneja? Ne voisi syödäkin, Hobbard sanoi.

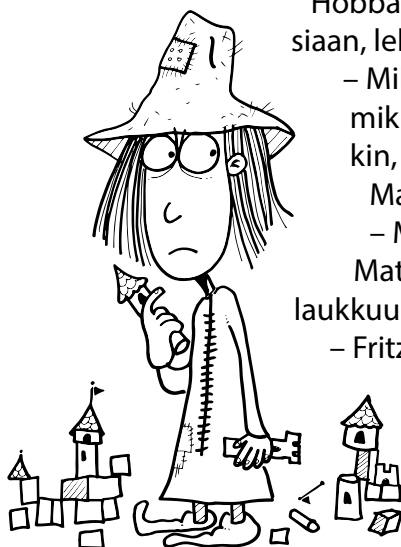
Mato kiemurteli Rebeccan mahan ylitse.

– Minä pidän madoista, tyttö sanoi.

Mato jatkoi matkaansa Rebeccan olkalaukkuun.

– Fritz tekee kaikkea, mitä haluan hänen tekevän.

– No káske hänen sitten painua hiiteen tästä linnasta, Hobbard sanoi.

– Olet vain kateellinen, Rebecca nauroi ja poistui lasten tornihuoneesta.

Tyttö suuntasi pyykkitupaan.

– Me näytämme hänelle vielä, Rebecca kuiskasi olkalaukulle.

Hän löysi pyykkikorin täynnä likapyykkiä. Hän nappasi sen mukaansa ennen kuin kiireinen pyykinpesijä Hulda huomasi mitään.

Rebecca laski pyykkikorin keskelle huonetta. Hän kaivoi esille huilunsa ja laski Fritz-madon koriin. Sitten Rebecca istui korin eteen polvilleen ja alkoi soittaa huilua.

– Ole valmis hypnotisoitavaksi, Fritz, hän kuiskasi.

Huilu soitti haikeaa sävelmää.

– Olen matohurmaaja! Tule ulos, tule näkyviin, Rebecca kuiski.

Hän puhalsi kovempaa huiluun.

Pyykki alkoi kiemurrella.

Rebecca jatkoi soittoaan, kunnes pinkki pää ilmestyi esiin.

– Hyvä poika, Fritz!
hän sanoi.

Mato luikerteli esille ja kuunteli tarkkaan huilua.

Mitä kovempia soittoa-
niä mato kuuli, sen enemmän se alkoi hurmioitua.

Fritz nousi korkeammalle korissa kuin häntä olisi vedetty ylös näkymättömällä narulla.

Rebecca soitti lisää.

Fritz huojuu puolelta toiselle hypnotisoituna.

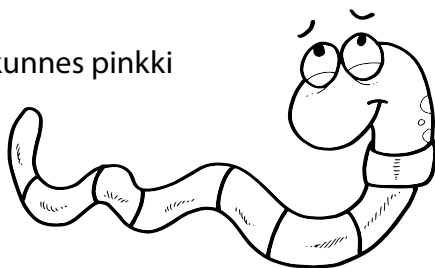
– Nyt sinä teet kaiken, mitä minä käsken, Rebecca komensi.
Samassa huoneen ovi avautui selälleen.

Hobbard astui sisälle.

– Mitä sinä oikein touhuat?

– Harjoittelen, Rebecca vastasi.

– Onko tuo *minun* huiluni? Hobbard kysyi.

Rebecca kohautti olkapäitään.

– Voi olla, en muista.

– Sinä varastit sen minulta, Hobbard totesi. – Senkin...

Samassa poika huomasi madon.

– Mitä tuo mato tekee pyykkikorissa?

Fritz-mato huojui yhä hypnotisoituna puolelta toiselle.

– Eipä kuulu sinulle, Rebecca nauroi.

Hobbard nappasi huilun Rebeccan kädestä ja poistui huoneesta.

Rebecca hihitteli.

– Seuraa Hobbardia!

Mato haisteli pojan likaista paitaa ja lähti sitten luikertelemaan pojan perässä tornin portaikkoon. Se laskeutui vauhdilla portaita ja Rebecca seurasi matoa.

– Hyvin sujuu, Fritz, Rebecca sanoi. – Jatka!

Mato päätyi halliin. Sitten se pysähtyi yhden oven eteen.

– Aivan oikein, Fritz. Hobbard majailee siellä. Mene sisään ja kiusaa poikaa! Rebecca kehotti.

Hiljaa hän avasi Hobbardin huoneen oven.

Hän seurasi, miten mato kiemurteli huoneeseen sisälle.

Hobbard istui keskellä huonetta lampaantaljalla ja väritti paperia. Pensselit oli tarkalleen järjestyksessä paperin vieressä.

Mato mutkitteli taljalle. Sitten se piiloutui taljan reunan taakse.

– Mitä teet? Rebecca kyseli.

– Maalaan.

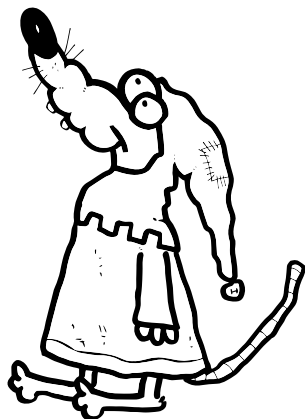
Hobbard nappasi yhden pensselin ja aikoi kastaa sen väriastian.

Pensseli värisi pojan sormissa.

Hän vilkaisi pensseliä.

– Urrrghghghghgggghhh! Hobbard kirkaisi.

Pensseli oli kylmä ja limainen. Se kietoutui pojan sormen ympärille.

– Mato!

Hobbbard pomppasi ylös ja heitti matoparan ilmaan.

– **REBECCA!**

Hän huitoi käsiään ilmassa.

– Mitä? Rebecca kysyi muka-viattomasti.

– Sinun matosi... miksi sinun matosi oli *minun* pensselieni kimpussa?

– Ahaa, sinne Fritz siis meni, Rebecca sanoi ja koppasi madon matolta kämmenelleen.

Samassa äiti ilmestyi paikalle.

– Äiti, Rebecca laittoi madon maalauspensselieni joukkoon! Hobbbard marisi.

Äiti mulkaisi kiemurtelevaa matoa Rebeccan kädessä.

– Fritz varmaankin pakeni, Rebecca selitti.

Hän otti olkalakustaan multaa ja mutaa, ja antoi madon syödä.

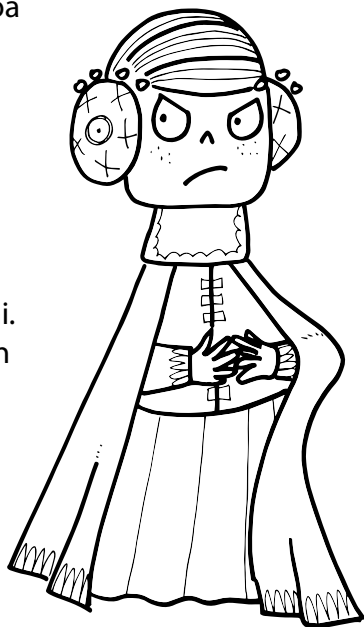
– Mitä me teemme madolla linnassa? äiti kysyi.

– Fritz on minun uusin lemmikkini.

– Ei mato voi olla lemmikki. Se on likainen, äiti väitti.

– Madot ovat mahtavia, Rebecca sanoi.

Hän nosti madon korvansa taakse, kikatti ja juoksi ulos Hobbbardin huoneesta.

*

Sinä yönä Rebecca nappasi löyhkäävän sukan pyykkikorista. Hän taitteli sen Fritzille kotoisaksi makuupussiksi. Hän laski madon pyykkikoriin ja vei pyykkikorin kylpyhuoneeseen.

Kun Hobbard seuraavana aamuna (ilman vastustelua) pesi hiuksensa, Rebecca hiipi kylpyhuoneeseen.

Hän istahti lattialle veljen huomaamatta ja vihelsi.

Kun Fritz-mato kuuli vislauksen, se nousi sukasta muotoilusta makuupussistaan, nousi kiemurrellen pystyyn koko pituuteensa ja huojui puolelta toiselle.

Rebecca tuijotti Fritzä.

Vau, minä todellakin osaan lumota madon, tyttö tuumasi.

Fritz oli hypnotisoitu. Rebecca ei tarvinnut edes huilua saadaakseen madon valtaansa.

Hobbard ei huomannut mitään, vaan keskittyi huolellisesti harjaamaan hiuksiaan ja puhdistamaan korviaan.

– Mene ja kiusaa Hobbardia, Rebecca kuiskasi ja hiipi ulos kylpyhuoneesta.

Fritz-mato totteli ja kiemurteli kohti Hobbardia.

Hobbard harjasi hiuksiaan.

Hän puhdisti korvaansa.

Fritz kiemurteli Hobbardin säärtä pitkin ylöspäin aina korvaan asti.

Hobbard vilkaisi itseään peilistä.

– Uuurrghghhgg!

Veli näki korvassaan kiemurtelevan, pinkin korvakorun.

– Mitä nyt? Mikä hätänä?

Rebecca syöksyi kylpyhuoneeseen.

– Hiukseni! Tukkan! Sinun karsea matosi on minun pääsäni, Hobbard rääkäisi.

Rebecca kallisti päätään.

– Se näyttää suloiselta.

– Ota se pois, ota se pois!

Hobbard vinkui.

Nauruaan pidätellen Rebec-

ca nappasi Fritz-madon hellästi sormiinsa ja silitti lemmikkiään.

– Nyt minä joudun pesemään tukkani! Hobbard karjaisi.

– Sinä nautit siitä, Rebecca sanoi. – Minä en ole pessyt tukkaani kuukauteen.

– Ja se näkyy, Hobbard tuhahti. – **HÄIVY!**

Rebecca ruokki Fritzä erikoisella multa-annoksella. Hän poistui kylpyhuoneesta käytävälle.

– Hieno, upea Fritz-poika.

Hän laski madon käytävän kivilattialle.

– Olet ansainnut erityislahjan,

Rebecca lupasi.

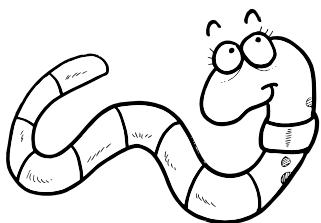
Fritz-mato näytti hymyilevän.

He menivät Hobbardin huoneeseen.

– Mene ja kiusaa Hobbardia!

Rebecca sanoi.

Fritz kiemurteli kohti veljen jalkineita.

*

Kun Hobbard oli suoriutunut hius-ten pesusta, hän oli jo melkein myöhässä koulusta.

Isä ja Rebecca odottivat Hobbardia.

– Täytyy lähteä. Nopeasti nyt! isä hoputti Hobbardia.

– Se on Rebeccan syy, että olen myöhässä! Hän tunki limaisen madon hiuksiini.

– Näyttää siltä, että Fritz-parka on kadonnut, Rebecca ilmoitti.

Kun Hobbard laittoi jalkineita jalkaansa, hän tunsu miten nyörit tuntuivat limaisilta ja kylmiltä.

